

РЕШЕНИЕ

№ 2974

гр. София, 10.05.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 61 състав,
в публично заседание на 29.04.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Маргарита Немска

при участието на секретаря Дора Тинчева, като разгледа дело номер **1507** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, във връзка с чл. 172, ал. 5 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/.

Образувано е по жалба от С. К. Х. ЕГН [ЕГН], с адрес – [населено място],[жк], [жилищен адрес] срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 21-0243-000001/06.01.2021г., издадена от П. Х. А. Началник РУ към ОДМВР М., РУ Б., с която на основание чл. 171, т. 2А б. “А” от ЗДвП по отношение на жалбоподателя е наложена принудителна административна мярка – прекратяване на регистрацията на пътно превозно средство за срок от 09 месеца .

В жалбата е посочено, че оспорената заповед е незаконосъобразна и се моли същата да бъде отменена. Твърди се, че към 06.01.2021г. жалбоподателя не е собственик на автомобил „Мерцедес А 160“ с рег. [рег.номер на МПС]

В съдебно заседание жалбоподателката се явява лично, същата поддържа подадената жалба и моли тя да бъде уважена. Представя писмена защита. Не претендира разноски.

Ответникът –Началник РУ „Б.“ към ОДМВР –М. в съдебно заседание не се явява и не се представлява. С придружителното писмо, с което е изпратена административната преписка моли съдът да потвърди наложената ПАМ, като законосъобразна

Съдът, след като се запозна с представените по делото доказателства и взе предвид становищата на страните, приема за установено от фактическа страна

следното:

На 06.01.2021г. в [населено място] е спрян за извършване на полицейска проверка, управляван от Д. Р. И. ЕГН [ЕГН], л.а. марка „Мерцедес А 160“ с ДК [рег.номер на МПС] “. В хода на проверката след извършена справка в РСОД и ОДЧ при РУ „Б.“ е установено от органите на МВР, че водачът на автомобила Д. И. не е правоспособен водач. Съставен му е Акт за установяване на административно нарушение № 359560/06.01.2021г. за извършено нарушение по чл.150 от Закона за движение по пътищата. Въз основа на АУАН е издадено и Наказателно постановление № 21-0243-000009/12.01.2021г. на Д. Р. И.

Извършена е проверка по отношение собствеността на автомобила, като е приложена справка от „ПП“ –СДВР, видно от която последен собственик на автомобила е Р. Н. И..

Въз основа на съставения АУАН била издадена Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 21-0243-000001/06.01.2021 г. от П. Х. А. – Началник на РУ „Б.“ при ОДМВР М., с която на жалбоподателката е наложена принудителна административна мярка по чл. 171, т. 2а, б „а“ от ЗДвП - прекратяване на регистрацията на ППС на собственик, чието моторно превозно средство е управлявано от лице, без да е правоспособен водач.

Като доказателства по делото са представени: справка картон на водача С. К. Х., АУАН № № 359560/06.01.2021г. за извършено нарушение по чл.150 от Закона за движение по пътищата., Наказателно постановление № 21-0243-000009/12.01.2021г. на Д. Р. И., Заповед № 3013-1411/07.06.2017г. на Директора на ОДМВР-М., удостоверение № УРИ 301р-25810/06.12.2019г. на началник сектор КАПОЧР на ОДМВР-М., договор от 31.12.2020г. за покупко- продажба на МПС – л.а.“Мерцедес А 160“ с ДК [рег.номер на МПС] , справки относно собствеността на автомобила.

При така установената фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима като подадена в срок на 04.02.2021г. /оспорената Заповед за ПАМ е връчена лично на жалбоподателката на 27.01.2021г./, от страна, която има правен интерес от оспорването, и срещу акт, който подлежи на съдебен контрол.

Разгледана по същество жалбата е основателна.

Съгласно чл. 168, ал. 1 от АПК, съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК, а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административно-производствените правила и материално- правните разпоредби по издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

Заповедта за налагане на ПАМ е индивидуален административен акт по смисъла на чл. 21, ал. 1 от АПК и като такъв следва да отговаря на изискванията, визирани в АПК. Съгласно разпоредбата на чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК, в акта следва да бъдат посочени фактическите и правните основания за издаването му. Необходимостта от налагане на ПАМ следва да е обоснована от АНО, съобразно преследваната от закона цел. Оспорената заповед съдържа всички задължителни реквизити, включително и фактическите и правни основания, послужили за издаването ѝ, поради което тя отговаря на изискванията на чл. 59, ал. 2 от АПК.

Съобразно разпоредбата на чл. 23 от ЗАНН, органите, които налагат принудителните административни мерки, се уреждат в съответния закон. Съгласно чл. 172, ал. 1 от

ЗДвП, принудителните административни мерки по чл. 171, т. 2а, б „а“ от ЗДвП, се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по този закон съобразно тяхната компетентност или от оправомощени от тях длъжностни лица. Със Заповед № 3013-1411/07.06.2017г. директорът на ОДМВР М. е оправомощил да издават заповеди за прилагане на ПАМ началниците на РУ, включително и Началника на РУ –Б..Представено е и удостоверение № УРИ 301р-25810/06.12.2019г., издадено от ОДМВР-М., видно от което П. Х. А. е назначен със Заповед № 8121К-7098/18.03.2019г. на Министъра на вътрешните работи на длъжността Началник II степен на РУ-Б., считано от 01.04.2019г. Предвид това, съдът счита, че процесната заповед е издадена от компетентен орган.

Съгласно чл. 171, ал. 1 от ЗДвП, за осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения се прилагат принудителни административни мерки. В т. 2а, б „а“ е посочено, че се прекратява регистрацията на пътно превозно средство на собственик, чието моторно превозно средство се управлява от водач, който не е правоспособен водач, за срок от 6 месеца до една година.

За да бъде наложена ПАМ по чл. 171, ал. 1, т. 2а, б „а“ от ЗДвП, следва да са налице кумулативно две предпоставки: лицето, на което се налага ПАМ да бъде собственик на автомобила, чиято регистрация се прекратява, и автомобилът да бъде управляван от водач, който не е правоспособен.

Посоченото в АУАН нарушение по чл. 150 от ЗДвП по отношение на водачът Д. Р. И. - управлява МПС, без да е правоспособен, не е спорно и е доказано. Тъй като няма данни по отношение на същия да е издадено свидетелство за управление на МПС. Нарушението на Д. Р. И. е констатирано със съставения акт за административно нарушение от компетентните органи, който съгласно чл. 189, ал. 2 от ЗДвП, има обвързваща доказателствена сила до доказване на противното.

В случая, обаче не е налице втората предвидена от ЗДвП предпоставка, а именно лицето по отношение, на което е приложена ПАМ да е собственик на автомобила.

По делото е прието като писмено доказателство нотариална –заверен договор за покупко –продажба на МПС от 30.12.2020г., заверен от нотариус Е. П. с район РС-Берковица, съгласно който жалбоподателката С. К. Х. е продава л.а. „Мерцедес А160“ с ДК [рег.номер на МПС] на Р. Н. И. за сумата от 870 лева. Съгласно разпоредбата на чл.144 ал.1 и ал.2 от ЗДвП / в приложимата й редакция към 30.12.2020г./ Собствеността на моторните превозни средства се прехвърля с писмен договор. При прехвърляне на собствеността на регистрирани автомобили, подписите на страните трябва да бъдат нотариално заверени.

А според чл.144 ал.4 от ЗДвП, Министерството на вътрешните работи и Нотариалната камара обменят по електронен път информация за регистрираните в страната превозни средства и сключените договори. Видно и от представената справка на ОДМВР –М. – /лист 12 от адм.дело № 78/2021г. на Административен съд-Монтана/, собственик на автомобила е вписан купувачът Р. Н. И. .

Посочените писмени доказателства – нотариално заверен договор и справка от ОДМВР –М., опровергават констатациите в оспорената ПАМ, че именно жалбоподателя С. Х. е собственик на цитирания автомобил.Фактът, че към 06.01.2021г. същата не е собственик на моторното превозно средство, обосновава изводът, че не са налице основанията за издаване на оспорената заповед за прилагане

на ПАМ.

С оглед изложеното оспорената заповед за прилагане на ПАМ е незаконосъобразна, като издадена в противоречие с разпоредбата на чл.171 ал.1, т.2а б“А“ от ЗДВП и при несъответствие с целта на закона и следва да бъде отменена.

При този изход на спора жалбоподателят има право на разноски в производството, но такива не са заявени, поради което съдът не дължи произнасяне.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал. 2 от АПК, Административен съд – София -град, III отделение, 61 състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалбата на С. К. Х. ЕГН [ЕГН], с адрес – [населено място],[жк], [жилищен адрес] , Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 21-0243-000001/06.01.2021г., издадена от П. Х. А. -Началник РУ към ОДМВР М., РУ Б., с която на основание чл. 171, т. 2А б.“А“ от ЗДВП по отношение на жалбоподателя е наложена принудителна административна мярка – прекратяване на регистрацията на пътно превозно средство - МПС „Мерцедес А 160“ с ДК [рег.номер на МПС] за срок от 09 месеца .

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване, съгласно чл.172 ал.5 от ЗДВП /редакция ДВ бр.77 от 2018г. в сила от 01.01.2019г./.

СЪДИЯ: